

Hytte-til-hytte-tur 2012

Vi har to hytter, en i Sørfold og en i et fraflyttet fiskevær i Røddøy. Vi har også en Bjørn i familien som liker å foreslå litt alternative ferier som Aviâja, Ask og Amund ofte er litt skeptiske til, men alltid blir med på. Så da Bjørn foreslo hytte-til-hytte-tur i vinter så fikk han den reaksjonen han forventet.

Seks depoter med utstyr var kjørt ut på forhånd og 18. juli ga vi opp å vente på finværet og satte av gårde fra hytta i Sørfold.

18. juli

Første etappe var fra Horndalsvatnet på 110 m.o.h over Grønnfjell på 750 m.o.h og ned til Styrkesnes. Utsikten på denne turen er upåklagelig, vi har sett den mange ganger før. Denne dagen lå tåka imidlertid lavt og vi så ingenting over fjellet. Greit å være stødig med kart.

Klar, ferdig, løp!

På Styrkesnes søkte vi ly i et naust og ventet på at vinden skulle løye litt. Det gjorde den og vi kunne ro over fjorden til Røsvik. Fra Røsvik fulgte vi den frodige Røsvikdalen over til Sætervatnet. Her kan man velge å gå rundt vatnet på vestsida eller på østsida. Alle vi hadde snakket med anbefalte vestsiden, så vi valgte selvfølgelig østsiden. Noen føtter verket etter mange timer på tur, så det var godt å komme frem til Helsesportssenteret hvor vi la oss til for natta i en garasje. Været denne dagen var grått i grått, en liten oppklaring på kvelden ga håp om finere vær, men...nei.

Horndalsvatnet – Valnesfjord Helsesportssenter: Løping, 22 km, roing, 2 km, gåing, 12 km

19.juli

En lett etappe ned til Stemland. Guttene på ruller og de voksne på sykkel. Nærbutikker er en fin ting, særlig når de har wienerbrød. De har også annen mat og utover den maten som lå i depotene våre, skulle vi handle inn mat underveis på hele turen.

På Stemland lå kajakkene våre og etter ompakking, la vi ut. Padling er lett på flat sjø og uten vind. Nå økte vinden og det ble mer sjø og da vi rundet Alvenestangen skjønnte vi at her måtte vi ta en pause.

Matlaging og sokketørk, fin kombinasjon

Pausen ble til matpause, matpausen til en overnatting. For vinden løyet ikke. Guttene hadde satt igjen skoene sine på Stemland for vi skulle bare padle rett over til Skjerstad og der lå det tørre joggesko. Men vi hadde i alle fall med oss telt. Og mat.

Valnesfjord Helsesportssenter – Alvenes: Ruller/sykkel 17 km, kajak, 5,5 km

20. juli

Vi var invitert på vafler på Skjerstad, så vi våget å krysse fjorden på formiddagen. Herfra syklet vi den gamle veien til Misvær. Det er lett å forstå hvorfor den veien ble stengt, men det er fint å sykle der likevel.

Ved Kjukkelsvatnet ligger en av Saltens best bevarte hemmeligheter. Finnvali Naturcamp. Et eldorado for barn og voksne som er glad i lek og humor.

Dette var så en av de dagene i sommer hvor de meldte uvanlig kaldt for årstiden. Fire grader på kvelden. Men med gode soveposer og varme klær, er det helt greit. Vi har vært ute en kald sommerdag før og flere skulle føyes inn i rekke etter dette.

Alvenes -Kjukkelsvatnet: Kajakk, 8 km, sykkel 20 km

Årets nykommer..

21. juli

Å begynne dagen med 400 meter stigning på sykkel er kanskje for spesielt interesserte. I grunnen så er vi vel spesielt interesserte og skal man over Beiarfjellet, så er det en vei som gjelder. Premien er 600 meter ned etterpå og møsbrømløse på Storjord.

På Beiarstua satte vi igjen syklene, pakket om sekkene og satte nesen mot Gråtådalstua. Første biten her er bratt, rett opp fjellsiden. Og uten å overdrive så var dette en av de få gangene vi svettet skikkelig på turen. Å si at det var en av de tre gangene vi så sola på turen, er heller ikke å overdrive. Men været skifter fort i fjellet og da vi passerte 800 meters høyde begynte det å snø. Ja, ja – den snøen kunne vi heller fått i desember, men litt ekstra koloritt til fortellingen blir det jo av sånt.

Kjukkelsvatnet – Gråtådalstua: sykkel, 40 km, gåing, 15 km

Skalk alle luker, det snør!

22. juli

I over en uke har meteorologene skjøvet et finvær foran seg, nå hadde de tatt det bort. Vi legger av gårde i yr og gråvær. Det er nysnø i fjellet, men vi går på fjorårets snø denne dagen. Det er uvanlig mye snø i fjellet i år.

Men skyene sprekker etter hvert opp og landskapet åpenbarer seg. Det er et fantastisk turterreng som er gjort tilgjengelig på grunn av kraftutbyggingen i området. Og vi møter faktisk folk på dagstur langt inne i fjellet. Med en viss grad av misunnelse ser vi de gå med lette dagstursekker, men som de konkurransemenneskene vi er, setter vi opp tempoet...

Terrenget er lettgått, men sekkene er tunge og noen føtter blir slitne utover dagen. Når vi etter å ha gått over 20 km, kommer til demningen i Holmvassdalen, er vi nødt til å ta en beslutning.

Sommerski

GPS er av og til et kjekt hjelpemiddel og den hadde vi med oss med tanke på akkurat denne etappen. Vi hadde lagt inn waypoint over breen og de var kjekke å ha som back-up.

Har du ikke vært på grunn, så har du ikke vært på havet, sier fiskerne. Det er vel litt sånn med tur også. Det var flere i turfølget som i alle fall var ganske nært noen skjær denne sene kvelden/natta. Noen mente til og med at de aldri ville komme til å like å være på tur igjen, oi, oi.

Desto bedre å komme seg i hus, etter 14 timer på tur, med ca 40 km i beina. Engelskmannen på Tåkeheimen kokte selvsagt opp te vann til oss, men fru Kleist dro opp to halvliter med brus og to halvliter med øl ut av sekken. Tevannet ble stående.

Gråtådalstua – Tåkeheimen: gåing, 22 km, ski, 15 km

23. juli

Denne dagen gikk ingen ut som ikke måtte veldig. Storm i kastene og regn i store mengder. Og værmeldingen var den samme for morgendagen. Og dagen etter...Ikke fritt for at vi lurte på om vi skal klare å nå målet vårt.

Tåkeheimen – Utedassen: gåing, 400 meter

24. juli

Det så jo ikke så verst ut likevel og vi går ned til Holandsfjorden. Engabreen ligger der som en stor blå tunge og vi tenker på det fine løpet vi hadde her i vår.

Båten ligger der den skal. Vi pakker alt oppi og ror av gårde mot Valvær. Det er 30 km ut dit. Dit kommer vi oss ikke på en dag og slettes ikke denne dagen, for det været de hadde meldt lå og gjømt seg litt lenger ut i fjorden. Vindrossene kom med mindre og mindre mellomrom og større og større kraft og regnbygene likeså. Vi nærmest hiver oss opp i

Klar for turen ned til fjorden

Det er meldt skikkelig dårlig vær de neste dagene. Sterk kuling og lokalt store nedbørsmengder. Og det skulle vise seg at vi alltid befant oss akkurat lokalt i dagene som kom. Vi kunne enten ligge værfast i Holmvassdalen i telt eller gå videre over Svartisen til Tåkeheimen og ligge værfast der. Vi gikk videre og fikk noen fantastiske timer med lav sol over breen, fantastisk utsikt og tunge sekker.

Men tåken rullet frem i fjellheimen rundt oss og også vi ble innhyllet i tåke etterhvert.

fjærsteinene på Halsa og finner teltplass i grøftkanten. Vi er våte og kalde og ho som skal kjøpe noe godt til dessert, blir ikke akkurat applaudert da hun kommer tilbake med is. Men det var godt, altså! Tåkeheimen – Halsa: gåing 5 km, roing 5 km.

24. juli

Det er ikke akkurat fint vær så mye bedre vær i dag, det er i tillegg fjære slik at vi ikke kommer oss gjennom hullet under veien med båt. Men vi har blitt invitert på kaffe, boller og brus hos noen vi ikke kjenner, så det er i alle fall bra. Utover dagen løyer vinden litt og på floa ror vi mot Åmøya. Kanskje vi kommer oss til Bolga i kveld?

Vi gjør nok ikke det. Vinden øker og til slutt må vi gå på land på ei lita øy på sørsiden av Grønnøy. Vi er våtere enn i går, men får til et bål under en pressenning. Her står vi alle med rompa mot bålet og buksene på knærne for å tørke det innerste laget med klær.

Nok en byge...

Aviåja har jobbintervju på telefon i morgen tidlig og føler seg ikke helt godt forberedt, men slipper i alle fall å tenke på hva hun skal ha på seg.

Halsa – Svinøya: roing 5 km

25. juli

Det er helt stille, flat sjø, ikke regner det heller. Aviåja gjennomfører jobbintervju i fjærsteinan uten tannpuss og kaffe. Vi skynder oss å pakke sammen og ror rett til Bolga. Det er så fint som det bare kan være på sjøen når det er stille. Kanskje vi når Valvær i kveld, det er mulig! På Bolga handler vi inn til taco, optimismen er stor og Aviåja takker ja til ny jobb.

Vi ror videre vestover på ettermiddagen. Det er grått, men det er ikke meldt vind. Men vinden kommer likevel. Vi har forlatt de siste øyene i Bolgvær, det er åpen sjø og ingenting skjærmer mot økende vind og nedbør.

Vi har under 10 km igjen. Bjørn og Ask spreng-ror, men vi har ingen fremdrift. Valværfjorden spøker man ikke med. Den er grunn og sjøen graver seg fort opp. Vi må snu. Alle er kalde og våte.

Ørner og måse utenfor Bolga

Vi bikker inn i le av Bolgvær og setter kursen mot en flytebrygge på en øy med et gammelt hus. Planen er å slå opp teltet i le av det. Stemningen er ikke spesielt bra, vi er slitne og sultne og nedstemte fordi været enda en gang stoppet oss.

Akkurat da kommer en båt og legger til på brygga. Bjørn spør om vi kan få ligge i nauset. Vi får ligge inne i huset, vi får mat, rødvin, senger å ligge i og en trivelig, varm kveld med hyggelige folk. Utrolig

hvordan perspektivet på ting kan endre seg på kort tid...

Svinøya – Snyen: roing 15 km

26.juli

Det ble ikke så mye søvn den natta, tankene kverner, senga er dårlig og vertskapet snorker noe immari. Klokka 04 skinner sola inn på rommet hvor vi ligger og lyden av vinden er borte. Skal vi bare stikke nå? Vi venter en time, vekker ungene og sniker oss ut. Og endelig kan vi få ro i oljeblank sjø, i steiksol, med hele Helgelandskysten bak oss. Det var jo dette vi hadde drømt om å gjøre. Og endelig etter tre timers roing glir vi stille inn på havna. Det er ikke sånn at vi hopper på land og løper hylende rundt fordi vi er fremme. Bare veldig lettete, fornøyde, for en gangs skyld tørre og som vanlig veldig sultne..

Snyen – Valvær: roing 9 km

Fikk 4-5 dager på Valvær før vi hastig pakket sammen og dro. Gjett hvorfor...været, ja. Ask skulle på HL/OLL og vi tok ikke sjansen på å bli værfast langt ute i havet.

Valvær ses så vidt til venstre for stevnen

Gutta fisker makrell i havna

Sånn ser det ut inne på rorbua på Valvær. Ask øver på jonglering

Vi seilte til Reipa, lå i telt bak kirka og tok til slutt bussen hjem. Og snipp snapp snute, så var sommerens ganske store ekspedisjon ute.